

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 14 stycznia 2009 r.

Nr posiedzenia: 145

Posiedzeniu przewodniczył: senator Krzysztof Kwiatkowski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 czerwca 2008 r. (*sygn. akt S 3/08*) dotyczącego przepisów regulujących zasady wliczania podatku VAT do wynagrodzenia biegłych i innych osób wykonujących czynności im zlecone w postępowaniu przed sądami i innymi organami;
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2005 r. (*sygn. akt K 38/04*) dotyczącego ustawy o języku polskim

W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Leon Kieres, Krzysztof Kwiatkowski, Bohdan Paszkowski, Grażyna Sztark, Marek Trzciniński

– przedstawiciel Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Marek Jarentowski

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego 12 czerwca 2008 r. (*sygn. akt S 3/08*) dotyczące przepisów regulujących zasady wliczania podatku VAT do wynagrodzenia biegłych i innych osób wykonujących czynności im zlecone w postępowaniu przed sądami i innymi organami omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski. Wyjaśnił, że TK rozpatrując skargę konstytucyjną w sprawie K 50/05 (wyrok z 12 VI 2008 r.), w odrębnym postanowieniu z dnia 12 czerwca 2008 r. (*sygn. akt S 3/08*) zasygnalizował potrzebę podjęcia inicjatywy prawodawczej w regulacjach dotyczących zasad i procedury zaliczania podatku od towarów i usług do kosztów sądowych z tytułu należności poddanych opodatkowaniu tym podatkiem biegłych sądowych i innych osób wykonujących czynności im zlecone w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym.

Dotychczas żaden podmiot nie wykonał przedmiotowego orzeczenia TK. W Sejmie zawieszono prace nad odpowiednim poselskim projektem ustawy (druk 667) do stycznia 2009 r. kiedy zapowiadany projekt rządowym w tej sprawie wpłynie do Sejmu.

W celu wykonania orzeczenia proponuje się, by w art. 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym po ust. 2 dodać przepis, który pozwalałby na „doliczanie” podatku VAT do wynagrodzenia biegłych wszystkich kategorii i nawiązywał do rozwiązań przyjętych w rozporządzeniach ustalających zasady wynagradzania adwokatów oraz radców prawnych z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Konieczność uregulowania sprawy „zwrotu” podatku VAT biegłym wprost w akcie o randze ustawy, wynika z tego, iż w dekrete (czyli akcie o randze ustawy) brak jest upoważnienia do regulowania spraw wynagrodzenia biegłych w rozporządzeniu. Istniejące w nim upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości (art. 10 ust. 3) przyznaje tylko fakultatywne upoważnienie do regulowania wynagrodzenia biegłych i to tylko biegłych tych kategorii, których wynagrodzenia nie regulują normy urzędowe (czyli odrębne przepisy).

Inne możliwe rozwiązanie — nowelizacja wspomnianych norm urzędowych oraz wszystkich rozporządzeń wydanych na podstawie art. 10 ust. 3 — byłoby bardziej kosztowne pod względem ekonomiki legislacyjnej (konieczność nowelizacji kilku aktów normatywnych, zarówno o randze ustawy, jak i rozporządzenia).

Wobec wątpliwości senatora Leona Kieresa co do wariantu projektu wykonującego orzeczenie TK przedstawiciel Biura Legislacyjnego wyjaśnił, iż w dotychczasowej praktyce Komisja Ustawodawcza tworzyła nowy przepis a nie samą delegację do wydania rozporządzenia regulującego tą materię. Wobec powyższego Przewodniczący Komisji – senator Krzysztof Kwiatkowski zgłosił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku. Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (za-5). Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Leon Kieres.

Konkluzja Komisja wnosi o podjęcie stosownej inicjatywy ustawodawczej.

Ad. 2 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2005 r. (sygn. akt K 38/04) dotyczący ustawy o języku polskim omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski.

Wyjaśnił, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją art. 8 ust. 2 i 3 ustawy o języku polskim z art. 2 Konstytucji przez to, że narusza reguły prawidłowej legislacji, oraz z art. 76 Konstytucji przez to, że nie zapewnia należytej ochrony konsumentów i osób świadczących pracę przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi oraz o niezgodności art. 8 ust. 3 tej ustawy z art. 32 Konstytucji przez to, że różnicuje ochronę konsumenta ze względu na jego przynależność państwową. Termin wykonania wyrok TK minął 30 czerwca 2006 r. i dotychczas żaden uprawniony podmiot nie wniósł inicjatywy ustawodawczej.

W celu wykonania wyroku TK proponuje się dwa warianty projektu: poprzez nadanie nowego brzmienia ust. 2 i 3 art. 8 ustawy o języku polskim bądź też nowelizacja art. 385¹–385³ Kodeksu cywilnego poprzez poszerzenie katalogu „postanowień”, które nie wiążą konsumenta o przypadki, „w których istnieją wątpliwości co do tego, czy zawierając umowę, konsument lub pracownik mógł zapoznać się z treścią dokumentu oraz zrozumieć jego treść”, np. z powodu nieznaności języka umowy. Dotychczas możliwe było sporządzenie umów i dokumentów w języku obcym nieznanym osobie niebędącej obywatelem RP.

W tym stanie rzeczy Przewodniczący Komisji – senator Krzysztof Kwiatkowski zgłosił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie wyroku TK.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (za-5).

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy została upoważniona senator Grażyna Sztark.

Konkluzja: Komisja wnosi o podjęcie stosownej inicjatywy ustawodawczej.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.

Sporządził M. Napiórkowski